

ΜΕΤΑΞΥ ΚΑΤΕΡΓΑΡΕΩΝ ΕΙΛΙΚΡΙΝΕΙΑ

----- . -----

«Μή πλανᾶσθε· οὔτε πόρνοι οὔτε εἰδωλόλατραι οὔτε μοιχοί οὔτε μαλακοί οὔτε ἄρσενοκοῖται οὔτε πλεονέκται οὔτε κλέπται οὔτε μέθυσοι, οὔτε λοῖδοροι, οὐχ ἄρπαγες βασιλείαν Θεοῦ οὐ κληρονομήσουσι» (Α΄ Κορ.6,9-10)

«Ἡ ἄρσενοκοιτία, τῆ ὑγιαινούση διδασκαλία τοῦ νόμου τοῦ εὐαγγελίου ἀντίκειται» (Α΄ Τιμ.1,10)

Ἀπαντώντας ὁ Κύριος πρὸς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ εἰς τὸ περί τὸν Γάμον θέμα, εἶπε· «Τὸ λόγο αὐτὸ δέν τὸν χωράει ὁ νοῦς ὅλων, ἀλλ' ἐκείνων στοὺς ὁποίους εἶναι δοσμένο. Διότι ὑπάρχουν εὐνοῦχοι οἱ ὁποῖοι γεννήθηκαν ἔτσι ἀπὸ τὴν κοιλία τῆς μητέρας· καὶ ὑπάρχουν εὐνοῦχοι τοὺς ὁποίους εὐνούχησαν οἱ ἄνθρωποι· καὶ ὑπάρχουν εὐνοῦχοι οἱ ὁποῖοι εὐνούχησαν τοὺς ἑαυτοὺς των γιὰ τὴ βασιλεία τῶν οὐρανῶν. Ὅποιου ὁ νοῦς μπορεῖ νὰ τὸ χωρέση, νὰ τὸ χωρέση» (Ματ.19,11)

«Ἐκ τῶν λόγων ἡμῶν θά δικαιωθῶμεν ἢ θά καταδικασθῶμεν» (Ματ.12,36-37)

«Ἡ λαλιά σου καὶ οἱ λόγοι σου δῆλον σε ποιοῦσι» (Ματ.26,73)

«Πεπτικός σωλήν καὶ μεγίστη φροντίς διὰ τὸ ἄκρον, τὴν ἀπόληξιν αὐτοῦ, καὶ πολὺ ἐνδιαφέρον καὶ περί ἄλλων τὰ μάλιστα μεριμνόντων περί αὐτοῦ, ἀφήνεις διὰ τῶν λόγων σου νὰ διαχέεται· ὁμοουσύντων, συμμαρτυρούντων καὶ συγκλινόντων κἀκείνων ὡς πρὸς ταῦτα μετὰ σοῦ, ἀνόσιε ἄγριε Ἰωνίας καὶ μισαδελφίας, ὁμορφόπαιδο»!!!

«Ἔργον οὐκ ὄνειδος, ἀεργίη τῶνειδος» (Ἡσίοδος)

Νὰ σᾶς στρώσω στή δουλειά τὴν εὐλογημένη ὅλους μαζί στό χωράφι, νὰ τρέχη ὁ τίμιος ἰδρώτας, πού ἡ γεωργία ἐξευγενίζει τὸν ἄνθρωπο, τὸν ὀπλίζει μέ ὑπομονή, τεπείνωση, ἐγκράτεια καὶ φιλοπατρία, ὅπως γράφει στήν ἐξάισια πραγματεία του «Οἰκονομικός» ὁ Ξενοφών, μαθητὴς τοῦ Σωκράτους, //+ [καὶ νὰ ἰδῶ ποῦ θά ψάχνετε νὰ βρῆτε κατόπιν περιθώρια, περί ὀρμῶν -«θεοβλήτων!!!» δῆθεν- γιὰ ὁμοφυλοφιλικές σχέσεις, φόρτωμα μίτρας στό κεφάλι καὶ στολές λαμπρές «βλακείας» -ὅπως τίς χαρακτηρίζουν οἱ Ἱεροὶ Κανόνες-, βάρους καὶ 10 κιλῶν πολλάκις ἐκάστη, ἐξ ἀλαζονείας καὶ ἀφροσύνης φέροντες ταύτας;] //+ «Ἔοικε γάρ ἡ ἐπιμέλεια αὐτῆς εἶναι ἅμα τε ἠδυπάθειά τις

καί οἴκου αὕξεις καί σωμάτων ἄσκησις εἰς τό δύνασθαι
ὅσα ἀνδρί ἐλευθέρω προσήκει».

Δηλαδή, ἡ γεωργία εἶναι πηγή τέρψεως καί τῆς περιουσίας αὕξηση
 καί τοῦ σώματος ἄσκηση, ὥστε νά μπορῆ τό σῶμα νά κάνη
ὅσα ἀρμόζουν σ' ἕναν ἄνθρωπο ἐλεύθερο (ἄρα καί ἀπό τά πάθη του),
 διότι **«τῶν σωμάτων θηλυνομένων καί αἱ ψυχαί
 πολύ ἀρρωστότεροι γίνονται».**

Στό ἴδιο δέ κεφάλαιο στίχος 17, λέει ὁ Σωκράτης.

«Καί ὠραῖος εἶναι ὁ λόγος ἐκείνου πού εἶπε πώς

ἡ γεωργία εἶναι τῶν ἄλλων τεχνῶν μητέρα καί τροφός.

Διότι, **ἄν ἡ γεωργία πάει καλά**, καλά πηγαίνουν καί οἱ ἄλλες τέχνες.

Ὅπου, ἀντιθέτως, ἡ γῆ, κατ' ἀνάγκην, μείνει χέρσα,

ἐκεῖ σχεδόν **σβήνουν καί ἅπασαι οἱ ἄλλες τέχνες ...**

στεριανές καί θαλασσινές».

(«Οἰκονομικός», Ξενοφῶντος, στίχος 17^{ος})

Ποῦ **Θεῖος ἔρω**ς, ποῦ εὐγένεια ψυχῆς,

ποῦ εἰλικρινῆ ἀνθρώπινα αἰσθήματα,

ποῦ λεπτότης τρόπων καί συμπεριφορᾶς;

«Ὁ Θεῖος ἔρωτας πού ἐναντιωνόταν

στό θρασύ θυμό καί στή φωτιά,

ἀπό τή μιά δρόσιζε τό πῦρ

κι' ἀπό τήν ἄλλη περιγελοῦσε τό θυμό.

Καί μέ τή θεόπνευστη καί λογική

τρίφθογγη λύρα **τῶν εὐσεβῶν νέων**

ἀντέκρουε **μέσ στό καμίνι** τά μουσικά ὄργανα καί ἔλεγε:

Ὁ δοξασμένος Θεός τῶν πατέρων καί δικός μας

εἶσαι εὐλογημένος!

(Ὡδή ζ' Καταβασιῶν ἑορτῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου)

***

Λέξετε εἶπετε καί ἡμῖν, πρὸς τί τό τοσοῦτον ἐπιδεικνυόμενον **ἐνδιαφέρον**
δι' ὑμᾶς, «**ὑπέρακμα ἀντράκια!**», παρά τοῦ Κηδεμόνος σας Παπανικολάου;
 Τοῦ Παύλου εἰπόντος περί τῶν **ἀγάμων** «**εἰ δέ οὐκ ἐγκρατεύονται, ἄν δέν**
μποροῦν νά κρατηθοῦν, νά ζευγαρώνουν γαμικά· διότι εἶναι καλύτερο νά
ζευγαρώνη κανεῖς γαμικά-μέ γάμο μέ γυναίκα, παρά νά καίγεται» (Α΄ Κορ.7,9).
 Σεῖς **μόνοι**, δέν ἔχετε **ἀκόμη ἀποκοπῆ** τοῦ ὀμφαλίου μητρικοῦ σας λώρου, δέν
 ἔχετε ὠριμάσει, ἀφοῦ **ἀνεξάρτητα καί αὐθύπαρκτα ζευγαρώνετε καί συζῆτε** ,

δέν ἔχετε αὐτεξούσιον καί ἐλευθερίαν βουλήσεως, τήν στιγμὴν κατὰ τὴν ὁποίαν δέν λογαριάζετε τίποτε καί «μπένετε μές στά ὄλα»; Τί λοιπόν σᾶς χρειάζεται ἡ κάλυψις καί τό σιγοντάρισμα κάποιου ἄλλου στίς ἐνέργειες καί τίς πράξεις σας; Μήπως, **ὡς ὅμοιος ὑμῶν ὑμῖν πελάζει, καί ὑπέρ ὑμῶν «βελάζει»;** **Γιά** ξεκαθαρίστε τό **τοπίο**, γιατί «ὅμοιος **ὀμοίω**, καί **ἡ κοπριά** στά **λάχανα** καί τά **βλίτα** σάν ε **λόγου** σας, κι' **ἐκεῖνος...**».

Οἱ **Κατεργαρέοι** στά κάτεργα, κωπηλατώντας στά πλοῖα, ἦσαν εἰλικρινεῖς μεταξύ τους. Συνομολογήσατε λοιπόν καί σεῖς τὴν ἀλήθειαν, μή ἐπιχειρήσητε νά τὴν ἀποκρύψητε, δέν ἀποκρύπτεται. Διότι, κι' ἂν τό ἐπιδιώξητε, ἀμαρτίαν ἐπὶ ἀμαρτίαν καί φαυλότητα ἐπὶ φαυλότητα ἀπλῶς θά ἐπί-βάλετε καί θά ἐπιπροσθέσητε, περισσότερο ἐκθέτοντες ἑαυτούς ἔναντι τῶν φωτεινότερων **ἡλίου** ὀφθαλμῶν τοῦ Κυρίου, ἐνώπιον τοῦ ὁποίου δέν τυγχάνει **«οὐδέν κρυπτόν ὃ οὐ μή εἰς φῶς ἔλθῃ καί φανερόν γενήσεται»** (Λουκ.8,17), καί διότι ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ ἔχει προλάβει καί προεῖπει τά πάντα. Ἀκούσατε καί σύνετε λοιπόν καί ὑμεῖς πάντες.

Ὁ Ἀδελφότης Ἰάκωβος, ξεκάθαρα καί διαυγέστατα ἀναφέρει εἰς τὴν Καθολικὴν ἐπιστολὴν του, ὅτι **«οὐδεὶς τῶν ἀνθρώπων δύναται τὴν γλῶσσα δαμάσαι»** (Ἰακ.3,8), ἐπιπροσθέτων χωρίς περιστροφές καί «σάλτσες» ὅτι, **«μόνον ὅποιος μπορεῖ νά δαμάζῃ τὴ γλῶσσα, δύναται νά χαλιναγωγῇ καί ὄλον τό σῶμα καί ν' ἀποβαίνῃ νά καθίσταται οὕτω ἄνθρωπος τέλειος ἐν μηδενί λειπόμενος»** (Ἰακ.3,2). Προηγηθέντων δέ καί τῶν εἰσέτι ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ Ἀποστόλου καί τῶν ὑπὸ ἄλλων καταλειφθέντων ἐν τε τῇ Παλαιᾷ καί τῇ Καινῇ, ὅτι **«πολλά πταίομεν ἅπαντες»** (Ἰακ.3,2), καί **«πᾶς ἄνθρωπος ψεύστης»** (Ρωμ.3,4), καί **«οὐδεὶς καθαρὸς ἀπὸ ρύπου, ἐάν καί μία ἡμέρα ὁ βίος αὐτοῦ ἐπὶ τῆς γῆς»** (Ἰώβ.14,4), καί **«ὁ ἐν ἐνὶ πταίσας, γέγονε πάντων ἔνοχος»** (Ἰακ.2,10), καί ὅτι εἴμαστε **«ράκη ἀποκαθημένης»** (Ἡσαϊ.64,6), **«δοῦλοι ἀχρεῖοι»** (Λουκ.17,10), πού θά σωθοῦμε, **ὄχι** μέ τὴν ἀξία καί τά ἔργα μας, ἀλλὰ πιστεύοντες, βαπτιζόμενοι, ἀποδεικνύοντες **ὅτι Τόν ἀγαποῦμε** τόν Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν ὡς Σωτῆρα καί Λυτρωτὴν, **τηροῦντες τὰς ἐντολάς του** (Ἰωάν.14,23). Ἀστοχοῦντες δέ καί ἀμαρτάνοντες, προστρέχοντες τῷ Ἰατρῷ τοῦ Μυστηρίου τῆς Ἱερᾶς Ἐξομολογήσεως, μετανοοῦντες καί ἐξαγορευόμενοι, ἀποβάλλοντες, ἀπορρίπτοντες καί ἀποθέτοντες ἀφ' ἡμῶν πᾶν βάρος, ὥστε ν' ἀπαλλαγῶμεν καί **«σαρώσωμεν τόν οἶκον»** (Λουκ.11.25) τοῦ Ὑποσυνειδήτου, **ἐνοικοῦντες ἐντὸς αὐτῆς(οἰκίας)-αὐτοῦ(ὑποσυνειδήτου) πάραυτα, ἀμεσῶτατα, χωρίς οὐδεμίαν καθυστέρησιν καί χρονοτριβὴν τόν Χριστόν** διὰ τῆς Θείας Κοινωνίας, μεταλαμβάνοντες **τοῦ Ἀχράντου Σώματος καί τοῦ Τιμοῦ Αἵματος τοῦ Κυρίου**, εἰδότες ὅτι **«χάριτι Θεοῦ θέλομεν σωθῆ διὰ τῆς**

πίστεως· καί τοῦτο οὐκ ἐξ ἡμῶν, Θεοῦ τό δῶρον, οὐκ ἐξ ἔργων, ἵνα μή τις καυχῆσθαι»» (Ἐφεσ.2,8). Χωρίς νά τό ἀξίζωμεν καί νά τό δικαιούμεθα. Ναί. «Πάντες γάρ ἡμάρτομεν καί ὑστερούμεθα τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ, δικαιούμενοι δωρεάν τῆ αὐτοῦ χάριτι διά τῆς ἀπολυτρώσεως τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ» (Ρωμ.3,23-24).

Ἐστραβώσου καί μελέτησε ἄκουσε -ἐπί τέλους- λόγο Θεοῦ, τοῦ Παύλου ὀμιλοῦντος, Γαβριήλ Παπανικολάου Πρωτευουσιάνε, ἄγριε Ἰωνίας καί -ὁ πολλῆς- Μισαδελφείας καί οὐχί φιλαδελφείας οὐσιαστικῆς -τῷ πράγματι- πού ὑπερέβης τά ἐσκαμμένα ὑπέρ πάντα προηγούμενον, ἐν τῇ πόλει τῆς σοφίας τοσοῦτον ἀσώφως, ἀφρόνως καί ἀσεβῶς λαλήσας-φθηγζάμενος.

«Ἀποκαλύπτεται ὀργή τοῦ Θεοῦ ἀπ' οὐρανοῦ ἐπί πᾶσαν ἀσέβειαν καί ἀδικίαν ἀνθρώπων.../φάσκοντες εἶναι σοφοί ἐμωράνθησαν, καί ἥλλαξαν τήν δόξαν τοῦ ἀφθάρτου Θεοῦ ἐν ὁμοιόματι εἰκόνοσ φθαρτοῦ ἀνθρώπου καί πετεινῶν καί τετραπόδων καί ἔρπετῶν. Διό καί παρέδωκεν αὐτούς ὁ Θεός ἐν ταῖς ἐπιθυμίαις τῶν καρδιῶν αὐτῶν εἰς ἀκαθαρσίαν τοῦ ἀτιμάζεσθαι τά σώματα αὐτῶν ἐν αὐτοῖς, οἵτινες μετήλλαξαν τήν ἀλήθειαν τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ ψεύδει... Διά τοῦτο παρέδωκεν αὐτούς ὁ Θεός εἰς πάθη ἀτιμίας αἵ τε γάρ θήλειαι αὐτῶν μετήλλαξαν τήν φυσικήν χρῆσιν εἰς τήν παρά φύσιν, ὁμοίως δέ καί οἱ ἄρσενες ἀφέντες τήν φυσικήν χρῆσιν τῆς θηλείας ἐξεκαύθησαν ἐν τῇ ὀρέξει αὐτῶν εἰς ἀλλήλους, ἄρσενες ἐν ἄρσεσι τήν ἀσχημοσύνην κατεργαζόμενοι καί τήν ἀντιμισθίαν ἣν ἔδει τῆς πλάνης αὐτῶν ἐν ἑαυτοῖς ἀπολαμβάνοντες. Καί καθώς οὐκ ἐδοκίμασαν τόν Θεόν ἔχειν ἐν ἐπιγνώσει, παρέδωκεν αὐτούς ὁ Θεός εἰς ἀδόκιμον νοῦν, ποιεῖν τά μή καθήκοντα, πεπληρωμένους πάση ἀδικίᾳ, πορνείᾳ πονηρίᾳ πλεονεξίᾳ κακίᾳ, μεστούς φθόνου φόνου ἔριδος δόλου κακοηθείας, ψιθυριστάς, καταλάλους, θεοστυγεῖς, ὑβριστάς, ὑπερηφάνους, ἀλαζόνας, ἐφευρέτας κακῶν, γονεῦσιν ἀπειθεῖς, ἀσυνέτους, ἀσυνθέτους, ἀστόργους, ἀσπόνδους, ἀνελεήμονας· οἵτινες τό δικαίωμα τοῦ Θεοῦ ἐπιγνόντες, ὅτι οἱ τά τοιαῦτα πράσσοντες ἄξιοι θανάτου εἰσίν, οὐ μόνον αὐτά ποιοῦσιν, ἀλλά καί συνευδοκοῦσι τοῖς πράσσουσι» (Ρωμ.1,18-32).

Μεταφράζω τόν τελευταῖο στίχο, ὁ ὁποῖος τοποθετεῖ τά πράγματα συμπερασματικά στήν ὀρθή-σωστή, ἀληθινή θέση τους, καί ἀπογυμνώνει τελείως τήν ἐσφαλμένη στάση σου, καί τήν τοῦ κάθε ἀσεβῆ ὁμοίαν, τήν ἐλαστική καί ἀντιευαγγελική περαιτέρω πρόθεσή σου κ. Παπανικολάου, βάζοντάς σε -ὅπως θά διαπιστώσης- σέ μεγάλη σκέψη καί μπελά, διότι θά ὑπάρξῃ ἀνάγκη ν' ἀναθεωρήσης καί ἀπορρίψῃς ἀπό τά «πιστεύω» σου πολλά: «... αὐτοί, ἄν καί γνώρισαν καλά ποῖο εἶναι γιά τό Θεό τό δίκαιο, ὅτι

δηλαδή **ὅσοι κάνουν αὐτά τὰ πράγματα εἶναι ἄξιοι θανάτου**, ὄχι μόνο τὰ κάνουν οἱ ἴδιοι, ἀλλά καί χαίρονται νά βλέπουν νά τὰ κάνουν οἱ ἄλλοι» (Ἐ.ά.στίχ.32). **Ἐξαιρεῖσαι ἡ ἀφεντιά σου; Κάνει λάθος τό εὐαγγέλιο; Τολμᾶς νά ἀντιστῆς στό Ἅγιο Πνεῦμα; Ἀλίμονό σου, βλάσφημε, ἀνόσιε καί δύστυχε!**

Πλησίασε μιά μέρα, ἐκεῖ στό **θέατρο Σκιῶν** τόν Καραγκιόζη τόν **Ἱερώνυμο** ξαπλωμένο καλοκαίρι στό **ἐξοχικό του** (εἶχε κι' ὁ Χριστός ἐξοχικό, μόνο ποῦ δὲν μᾶς τό φανέρωσε ποτέ, ὁ τήν «**ἀκτημοσύνην**» ἀσπασθεῖς καί ὀρκισθεῖς μετά τῆς «**παρθενίας καί ὑπακοῆς**», τόν **Μοναχισμόν βίον** ἐκλεξάμενος Τσαλαβούτας, ἀνακόλουθος, ἀκόρεστος Σιμωνιακός Ἀρχιεπίσκοπος) μέ τό βρακί του φορεμένο στό κρεβάτι του, τό **Κολλητήρι** ξεβράκωτο ὅπως πάντα καί τοῦ λέει: Μπαμπάκο, **δός μου νά βάλω τό βρακί σου κι' ἐγώ μιά φορά**· κι' ὁ Καραγκιόζης φιλοτιμήθηκε, **ξεβρακώθηκε**, τοῦ τό δωσε· τό Κολλητήρι ἔσπευσε **μέ χαρά καί τό φόρεσε**, ἀλλ' ἄκουσε τή φωνή τοῦ Πατέρα του πού τοῦ λεγε, **ἀνάποδα τό βαλες, τό καφέ πίσω, τό κίτρινο μπροστά! /// Καθαριότης!!! καί Πείρα!!! ....**

Ὁ «**Παστρικός**» Ἱερώνυμος ὁ **Β' ΒΟΥΣ**, μέ τὰ ἀγράμματα **ΜΟΣΧΑΡΙΑ** του, στά ὁποῖα «**ταχύ καί ἀδιάκριτα χεῖρα θέσας**» (Α' Τιμ.5,22), πρέπει τά μέν **Μοσχάρια** νά ξαναγυρίσουν **στά λιβάδια τους νά βόσκουνε ἀφοῦ «καθαιρεθοῦν»**, ὁ δέ **Βοῦς** πολλάκις καί πλειστάκις νά «**ἀργῆται**», ὡς **ρητῶς ὀρίζει αὐστηρῶς πάντα ταῦτα ὁ Β' Ι. ΚΑΝΟΝΑΣ** τῆς **Ζ' ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΗΣ ΣΥΝΟΔΟΥ, ΠΗΔΑΛΙΟΝ**, σελίς 323, συνωδά καί τοῖς συμπαραμαρτοῦσι τούτω κδ' τῆς ἐν Καρθαγένῃ, Ψαλμῶ 118,16 / Ὡσηέ 4,6 / 123 Νεαρᾶ Ἰουστινιανοῦ, σελίς 440 τῆς Γιοῦρ Γραικορωμ. κλπ.).

Ἐν τούτοις· θά ἦτο **προτιμότερο** νά βλέπαμε θέατρο Σκιῶν καί **τέτοιο** χάλι, **παρά** τέτοια κατάντια **ἐπισκόπου, Κολλητήρι-καραγκιοζόπουλου ...** Γαβριήλ Παπανικολάου Ἰωνίας καί Φιλαδελφείας, ὁ ὁποῖος **ἐξέθεσε** καί ἔφτασε εἰς **ἔσχατον σημεῖον ἐφτελισμοῦ** τόν **Καραγκιοζοπαίχτη** πιά τῆς Ἑλλαδικῆς Ἐκκλησίας, τόν «**ταχύ θέσαντα χεῖρα ἐπί τήν κεφαλὴν καί χειροτονήσαντα αὐτόν ἐπίσκοπον καί κοινωνοῦντα (νῦν) ἀμαρτίαις ἀλλοτρίαις, μή τηροῦντα ἑαυτόν ἀγνόν**» (Α' Τιμ.5,22), «**συγκοινωνοῦντα ἔργοις ἀκάρποις τοῦ σκότους μή ἐλέγχοντα ταῦτα, ἃ κρυφῆ γινόμενα ὑπό τινων αἰσχρόν ἐστι καί λέγειν**» (Ἐφεσ.5,11-12), «**συσχηματιζόμενον τῷ αἰῶνι τούτω**» (Ρωμ.12,2), ἐν μέσαις Ἀθήναις «**μή βλέπόντων (ἀμφοτέρων-μετά τοῦ Πάτρονος) πῶς ἀκριβῶς περιπατοῦσι, καί καταντησάντων νά πορεύωνται, μή ὡς σοφοί, ἀλλ' ὡς ἄσοφοι, μή ἐξαγοραζόμενοι τόν καιρόν, καί μή διακρίνοντες ὅτι αἱ ἡμέραι πονηραὶ εἰσι, γινόμενοι ἄφρονες καί μή συνιέντες τί τό θέλημα**

τοῦ Κυρίου» (Ἐφεσ.5,15-17). Ἰερώνυμου τοῦ **BOY**, τσαῦτα καί τοιαῦτα **ΜΟΣΧΑΡΙΑ** ἀναδείξαντος καί ἐκτρέφοντος!

Ναί! Γιατί ἐδῶ, **δέν** πρόκειται περί τοῦ ἄν οἱ πανάθλιοι, ἐπαίσχονται καί ἀνόσιοι Καραγκιοζοπαίχτες γνωρίζουν τό φαιό ἢ κίτρινο χρῶμα πού τυχόν ἀποτυποῦνται ἐκ τῶν ἀπό τοῦ ἀφεδρῶνος ἐξερχομένων καί καταλειπομένων ἐν τῷ ἐσωρούχῳ αὐτῶν κοπράνων, ἢ τῶν ἐκ τῆς οὐρίθρας οὔρων· ἀλλ' **ἄν διακρίνουν τήν ἰδιαιτερότητα τοῦ φύλου** καί **τόν προορισμόν αὐτῶν** ἕκαστος καί ἐκάστη, ποιοῦνται χρῆσιν -«τῆς κοίτης», τῆς γεννητησίας ὁδοῦ- κατά φύσιν, καί μή παρά φύσιν· μή μιγνυόμεναι θήλεις μετὰ θηλέων καί ἄρσενες μετ' ἀρρένων, **μή** ὁμοφυλικῶς ζευγνύμενοι καί ζῶντες μετ' ἀλλήλων!

Τί εἶπες, ρέ **ἀθεόφοβε**, τί τόλμησες νά βγάλης ἀπ' τά χεῖλη σου, **ψευτομορφόπαιδο**, πού **σκοπίμως διατηρεῖς κοντό τό γένη**· γιά νά μή στό βγάλουν **ὄλο μαζί μέ μιᾶς** οἱ εὐσεβεῖς καί **φόβον Θεοῦ** ἔχοντες εὐλαβεῖς Χριστιανοί; Εἶσαι στά καλά σου; Θέλεις τό μπελά σου; Τί πράγματα εἶν' αὐτά;!

Βρέ, **Μαυροκαρακάξα**,
πού 'γινες ὡσάν **Μπεκάτσα**
ἐν **ἀναπαύσει** καί **χλιδῆ**,
ταυτοχρόνως ἀπολέσας
γλαυκός σοφίαν, συστολή!

Μία τοιαύτη **ἐλαστικότητα**
ὅποιαν κρύπτει **μαλθακότητα**,
εὐκόλως δύναται νά κρίνη
καθένας μας στή Νέα Κρήνη.

Μπούφε, καί βλάξ,
δέν στό 'πε ἢ γλαῦξ;
«Ἔργον **οὐκ** ὄνειδος,
ἀεργίη τ'όνειδος» (Ἡσίοδος)

Ναί, **τεμπελόσκυλο!** Ἄν εἶχες χωνέψει ἀπ' τό Σχολεῖο καί εἶχες πιστέψει, ὅτι **«ἡ ἀργία εἶναι μήτηρ πάσης κακίας»**, θά 'ξερες τοῦ διαβόλου τήν **ἐνασχόληση** ὅταν **δέν** ἔχει δουλειά νά κάνη πού **«γα . . ει τά παιδιά του»**(!), καί **δέν** θά 'σουν τόσο ἀνεκτικός καί **«φιλάδελφος»**(!) σούπερ **«ἅγιε Φιλαδελφείας»**..., καί εὐεργεσίας-εὐεργέτης (καί) πάσης ἄλλης **ἀνωμαλίας** καί **διαστροφῆς** (ὡς ἀφήνεις νά ὑπονοήση-ὑποθέση τίς)· καί **Ἰωνίας** καί Παραλίων **Μικρᾶς Ἀσίας** μέ ὅλα τά Ψιμύθια, βαφές, στολίδια, ἀρώματα, ἐξεζητημένα πράματα -20 τόν ἀριθμόν-, πού ἀναφέρει **ὁ Προφήτης Ἡσαΐας**

στό 3^ο του Κεφάλαιο, από τοῦ 18^{οῦ} μέχρι τοῦ 23^{οῦ} στίχου τοῦ ἰδίου κεφαλαίου τοῦ Βιβλίου του, καί τά πανάκριβα **διαφανῆ** «**Λακωνικά**» (αὐτόθι, στίχος 22). Ἀλλά κυρίως θά γνώριζες ὅτι, **τούς ἄντρες δέν τούς κάνει** τό μεγλέρισμα τῶν **ζαριῶν** τῆς ραστώνης, οὔτε τό βροντοχτύπημα πού βγάζουν τοῦ **κομπολογιοῦ** οἱ χάντρες, ἀλλά τό **γιαπί**, τό **πηλοφόρι**, τό **μυστρί!** Ὁ **κόπος** κι' ὁ **τίμιος ἰδρώτας!** Ἄν δέν ἦσουν «**μαμόθρεφτο**», **ἀβροδίατος** καί **καλοπερασάκιας**, εἶχες τσαγανό μέσα σου καί στά 46 σου δούλευες κατακαλόκαιρο σέ **Σπαστήρα Λατομείου** σέ σκληρό **Νταμάρι** διψασμένος, κι' ἔπιανες τήν πέτρα καί τήν ἔστυβες, **δέν** θά ξεστομίζεις τέτοιες **μωρολογίες**, συμπαθείας δῆθεν σέ ἀδυνάτους συνανθρώπους ἀδελφούς πλησίον! Ἄν δούλευες σέ **στοές Ἀνθρακορυχείων** στά ἔγκατα τῆς γῆς, σχεδόν χωρίς ὀξυγόνο, μέ ποσοστό διάρκειας ζωῆς ἐλάχιστο. Ἄν σ' ἔτρωγε ἡ ἀρμύρα τῆς θάλασσας καί σ' ἔδερνε τό κῦμα καί σοῦ διαπερνοῦσε τ' ἀνεμόβροχο καί τό κρῦο ὡς τό κόκκαλο τό κορμί καί ἡ τσέρπη της ἀπανωτά συμπλήρωνε τό δρᾶμα πάνω στό κατάστρωμα τοῦ ἀλιευτικοῦ γιά χρόνια γιά νά βγῆ, τό νυχτοκάματο τοῦ ψαρέματος ἢ τό μεροκάματο τῆς διαλογῆς μέσ τούς πάγους μέ χέρια ξυλιασμένα πού δέν τά 'νωθες, καί σέ καρτεροῦσε ἡ ἀφοσιωμένη καί τίμια γυναίκα σου μέ τά παιδιά σου. Ἄν δούλευες στήν ἀποκομιδή τῶν ἀπορριμμάτων τοῦ Δήμου ὀλονυχτίς καί σοῦ 'βγαινε ὁ πάτος, ὄχι σέ ψευτοαγρυπνίες σάν τίς δικές σου. Χαμάλης στό Λιμάνι, «**Φορτοεκφορτωτής**» κομπσά!, καί δὴ στίς «**Μαοῦνες**»!!!, τούς «**Μαουνιέριδες**» τούς δῆθεν ἀγαπωμένους ἀδελφούς σας «**Πειραιῶτες**»-Πειραιεῖς, ὡ «**Πολιτισμένοι Δημοκράτες Ἀθηναῖοι**»!!!, πού **φυτρώσατε** τώρα -βλέπεις- σεῖς οἱ πίο νέοι· ἀλλά δέν μᾶς εἶπατε **πῶς θά κρατήσουμε σπόρο**, ἀπό στέρφα-στεῖρα-ἄκαρπα-μή γεννῶντα-μή τεκνοποιοῦντα ὁμοφυλόφιλα ζευγάρια;;;!!! // Σέ Νοσηλευτικά, Ἰατρικά, Χειρουργικά, Ἰατροδικαστικά, Δικαστικά Ἐπαγγέλματα εἰς **ἀτέλειωτα** εἰκοσιτετράωρα βαθειᾶς εὐθύνης, μεγίστης ἐπιμελείας καί ἄκρας προσοχῆς ἀναλισκόμενα καί ἐξαντλούμενα, ἢ σέ Ἐργαστήρια Ἐρευνητικά, **ἐξοντωτικά**, Χημείας, Βιοχημείας, Ἀτομικῆς ἐνεργείας κλπ. · **Τί** λές «**ἀφράτε μου**» καί **χουβαρδά** αἰσθηματία, **λυπησιάρη μου** **ἐσύ(!)** τῶν **ἀνικανοποιήτων πόθων, ἐπιθυμιῶν καί ὀρμῶν** τῶν πλασθέντων, «**ἐν τιμῇ εἶναι καί ζῆν καί παρασυμβληθέντων τοῖς κτήνεσι τοῖς ἀνοήτοις καί ὁμοιοθέντων αὐτοῖς**» (Ψαλμ.48,13), θά εἶχες **χρόνο** καί **κέφια** γιά **νταχτιρντί** καί «**γλύκες**»;!

Ἄμ δε! **Βρῆκες** καί τά κάνεις καί τά **σερβίρεις**. Ἔχει «**ἔμψυχες Τριήρεις**» καί πολλούς **Κυναιγείρους**, ἀδελφούς τοῦ **Ποιητοῦ Αἰσχύλου** ν' ἀναδείξει ἡ Ἑλλάς, κι' ἐσύ **ἄς χασκογελαῖς**. Μέ τά ἀπέριττα αὐτά, φτωχά ποιηματάκια μου λίγους ἄν συνεγείρω· **στά κάτεργα ἐσύ κουπί** **θέ νά τραβᾶς**, κι' ὁ κάθε κε . .

τᾶς! Τί εἶπες, τούς χαιρετᾶς; Καί στήν παρέλαση νά πᾶς νά τούς καμαρώσης, καί τό στρώμα νά τούς στρώσης!

Ἔχεις ὥρε, ἐσύ συναίσθηση, ὅτ' εἶσαι «πλασμένος ἀπ' τό Θεό, λίγο πῶ κάτω ἀπό τούς ἀγγέλους, στεφανωμένος μέ δόξα καί τιμή, σ' ἔβαλε νά κυβερνᾷς τά ἔργα τῶν χειρῶν του, τά πάντα ὑπέταξε κάτω ἀπό τά πόδια σου· πρόβατα καί βόδια καί ζῶα τοῦ κάμπου, καί πτηνά τοῦ οὐρανοῦ κι' ὅσα πορεύονται τούς θαλάσσιους δρόμους»; (Ψαλ.8,5-9) Γιά ὅλα μοῦ ἀφήνεις περιθώρια ν' ἀπορῶ καί νά σέ καταδικάζω ἀπερίφραστα! Ἄφοῦ, τρισάθλιε, δέν σ' ἔθεσε ποιμένα σέ ἄλογα ζῶα νά τά ὑποτάξῃς σάν πρόβατα καί βόδια κάτω ἀπό τά πόδια σου, ἀλλ' ἐπίσκοπον, ν' ἀγρυπνῆς ὑπέρ ἀθανάτων ψυχῶν, πού «τά σώματά των καί τό σῶμα σου, εἶναι ναοί τοῦ Ἁγίου Πνεύματος» (Α' Κορ.6,19). Καί «ὅποιος τόν ναόν τοῦ Θεοῦ φθείρει, φθερεῖ τοῦτον ὁ Θεός» (Α' Κορ.3,16-17). «Δέν ἀνήκεις ἐσύ, κι' αὐτοί τῶν ὁποίων περιθάλλεις τίς ἀδυναμίες τῆς σαρκός των στούς ἑαυτούς σας, εἶστε ἀγορασμένοι μέ Τιμή ἀπροσμέτρητη, μέ τό Αἷμα τῆς Σταυρικῆς Θυσίας τοῦ Χριστοῦ» (Α' Κορ.6,20), καί τά μέλη τοῦ σώματός σας δέν ἔχετε τήν ἄνεση, τό δαικαίωμα καί τήν ἐλευθερία νά τά διαχειρίζεσθε κατά τό δοκοῦν, ὅπως βούλεσθε καί σᾶς γουστάρει, ἢ «νά τά ποιῆτε πόρνης μέλη» (Α' Κορ.6,15), καί «ἡ φιλία τοῦ κόσμου, ἔχθρα τοῦ θεοῦ καθίσταται» (Ἰακ.4,4). «Μή ἀγαπᾶς τόν κόσμον μηδέ τά ἐν τῷ κόσμῳ» (Α' Ἰωάν.2,15), τά ὁποῖα ὡς ἐπίσκοπος, σύ πρῶτος ἔπρεπε νά ἐπισημαίνῃς πρὸς ἀποφυγὴν καί ἀπομάκρυνσιν τῶν εὐσεβῶν καί φόβον θεοῦ ἐχόντων πιστῶν, καί τήν «ἐγκράτειαν ἐνασκούντων καί τηρούντων ἐκ συμφώνου πρὸς καιρόν, ἵνα σχολάζωσιν οὗτοι τῇ νηστεία καί τῇ προσευχῇ, καί πάλιν ἐπὶ τό αὐτό συνεργομένων, ἵνα μή πειράζῃ αὐτούς ὁ σατανᾶς διὰ τήν ἀκράτειαν αὐτῶν, καί τόν κίνδυνον νά καταφύγουν καί ἀναζητήσουν καί εὕρουν ἐπίλυσιν τοῦ προβλήματος τῆς πορνείας εἰς τρίτα, καί ξένα πρόσωπα, ἐκτός τοῦ γάμου, κατά τήν ἀλληλοβοήθειαν αὐτῶν διὰ τήν ΘΕΩΣΙΝ τῶν ἐν τῷ γάμῳ» (Α' Κορ.7,5) / τῆς ἐγκρατείας ὡς μέρος καταλεγομένης τοῦ «καρποῦ τοῦ ἁγίου πνεύματος, ἐννέα χαρίσματα δωρουμένου, λαμβανομένου διὰ τοῦ Ἱεροῦ Χρίσματος ἐν τῷ Ἁγίῳ Βαπτίσματι, εἶναι δέ τά ἐξῆς: ἀγάπη χαρά εἰρήνη, μακροθυμία χρηστότης ἀγαθωσύνη, πίστις πραότης ἐγκράτεια» (Γαλ.5,23).

Ποῦ καί ποῖα σύγκρισις, ἐλαχίστη ἔστω, σοῦ μετὰ τοῦ ἀνδροπρεποῦς, ἀνδρειόφρονος ἀκλινῶς ὡς πρὸς τά ἦθη Παύλου, τό σέβας κατ' εὐφημισμὸν ὡς ἐπίθετον εἰς ὑπερθετικὸν μάλιστα βαθμὸν ἐνδυόμενος καί προσδεχόμενος ὑπὸ παντός θέλοντος προσφωνῆσαι σου τήν Ὑμετέραν Σέβας-μιότητα-μειότητα,

χρωμένου ενός εκάστου ἐν παντί τό «Σεβασμιώτατος» περί σοῦ, ἵνα μή μειωθῇ ἡ βαρύτης καί τό μέγεθος τοῦ σεβάσματος, τοῦ τεθησαυρισμένου ἐν σοί;!!!

Μπαρούφες καί μασάλια,
προδηλοῦντα χάλια,
ἀνθρώπων ὅπου τρώγουν
μέ χρυσά κουτάλια!

Τοῦ Παύλου τά χεράκια
κάλους εἶχανε βγάλει,
σ' ἐσᾶς, π' ἀντί στά χέρια
φυτρώσαν στό κεφάλι!

Ἀπό ἔτοιμο δέν ἔφαγε,
τό ξένο τό ἀπέφυγε.
Καί γιά τούς γύρω δούλευε,
τόν κόσμο δέν «τόν δούλευε» ...

Ἄλλα τά γνώρισε ἡ Ἀθήνα
πού εἶναι τόσο ξακουστή,
ἀλλά «Ἡμίονο μέ μίτρα»(!)
αὐτό δέν τῶχε φανταστῆ.

Μουλάρια, στά στερνά τοῦ κόσμου
θά γίνουνε οἱ Κληρικοί,*
καί τόν Χριστό θά τόν προδίδουν
γιά ἓνα «πιάτο μέ φακή»! (Γέν.25,34)

Αὐτά προεῖπαν, Ἅγιοι ἀνθρώποι*
πού εἶχανε φόβο Θεοῦ·
περί Ἀθήνας, Σαλονίκης
καί Ἄργους τοῦ Ὀρεστικοῦ,

Ἀμερικῆς καί Αὐστραλίας,
Ρωσίας καί Εὐρωπαϊκῆς,
δέν εἶναι λόγια Κωμωδίας
καί δέν τ' ἀμφισβητεῖ κανείς-οὐδείς.

Ένα όμορφόπαιδο, κοντά στό Ίλιον,
 πού **μοῖρα δέν εἶχε ὑπό τόν ἥλιον**
 καί ξάφνου ἔγινε Δεσπότης,
μέθησε ἀπ' τά πολλά τά ...ότης

κι' ἀπό ἀπλοῦς **Χριστοῦ στρατιώτης,**
 λίγο ἀφοῦ σάλεψεν ὁ νοῦς,
 «χρωστάει πιά τῆς Μιχαλοῦς»...
 καί **δέν λογίζεται Δεσπότης!**

Ὅχι στήν ἴδια Τάξη μένει,
οὔτε Πρώτη Δημοτικοῦ!
 Πού μάς τό ἔπαιζε **ἀλεποῦ**
 καί μάλιστα **καμπήσια·**
 ποῦ; μέσα στά **Ίλίσια!**

Ἄε νά πνιγῆς νά μή σέ βλέπουν
 τά μάτια πιά τῶν Ἰλιαίων
 ὁμοῦ μετά τῶν Ἀθηναίων,
στόν Κόλπο τοῦ Σαρωνικοῦ.

«Κτήνεσι παρασυμβληθεῖς», (Ψαλ.48,13)

«ήλαττωμένος παρ' ἀγγέλους». (Ψαλ.8,5)
 Ἔτι καί ὑπό ὑποβολιμαίων,
ὁμοφυλοφίλων ἀγαπηθείς

Τοῦ Γαβριήλ ὄνομα φέρων,
μετάνοιαν δέ ἀρνούμενος,
οὐκ (ὡς) ἄγγελος ἐκλαμβάνεσαι,
ἀλλ (ὡς) αἰρετικά ἐκφέρων.

Ὁ **Μητσοτάκης**, πρῶτος τοῦ Δήμου
 σ' αὐτό τό δράμα **στήνει χορό,**
 κι' **ὁ Ἱερώνυμος**, ὢν μελλοθάνατος
κρατᾷ μαντήλι, καί ἀπορῶ!

«Καλά κρατᾷ» ἡ τεμπελιά
 ἡ ἀργία καί ἡ ἀνεμελιά·
 νᾶναι **ἡ ζωή τους** θέλουν **μέλι,**
 χορεύοντας τό τσιφτετέλι.

Καί τά **βουνά** ἔχουν μεθύσει·
 κι' ἀπό ἀνατολή ὡς δύση,
 ὁ **Ἵμηττός** ρωτάει τήν **Πεντέλη,**
κρασί ἄν ἔχη τό βαρέλι,

ἀκόμα ἀχόρταγα **νά πιοῦνε**
 μόνο τά **αἴσχη** σας μή **δοῦνε**·
 μαζί μέ **Ἴκτινο** καί **Καλλικράτη,**
Ἀριστοτέλη καί **Ἴπποκράτη.**

Αὐτοὶ δὲν ξέραν νά μεθοῦνε,
μά τούς θεοὺς τους ν' ἀνυμνοῦνε!

Ναὶ Ἴωνίας, κάνε κράτει.
Μὴ φιλοσόφει ὡς τόν Σωκράτη·
σπούδασε τά τοῦ Ἱπποκράτη,
Ἡσίοδου, καί Ἴσοκράτη.

Θεόβλητες οἱ «ὀρμές»
γι' ἀναδημιουργία.
Ὅχι ὅμως, ὅπως λές,
διά τήν ἀμαρτία...;

Θεόβλητος λοιπόν, κι' ὁ φόνος,
πᾶν πάθος και ἀδυναμία;!
Ἦ, πάλη ἀπαιτοῦν κι' ἀγῶνα,
ἐγκράτεια, αὐτοκυριαρχία;

Ὁ ἡγεμόνας νοῦς
γιά τοῦτο μᾶς ἐδόθη.
Ὁ κάθε ἀμαρτωλός
μ' ἀγῶνα διεσώθη.

Τσοβόλα, «δῶστα ὅλα»
καί ἄντε, «μές στά ὅλα»

δέν εἶναι ἡ ζωή·
ἔχει **ὄρια** κάθε τί.

Τά φυσικά ἀπ' τ' ἀφύσικα
πρέπει νά διακρίνονται,
τά μέν νά ἐπαινῶνται,
τά δέ νά κατακρίνονται.

Ἔτσι ἐντέλλεται ὁ Θεός
καί ἡ φύση μᾶς διδάσκει.
Ἀλλιώτικα, ὅπως ἐσύ,
ἠλίθια θά χάσκη
ἀφοῦ ἀνόμως φάσκει.

Τά ἑτερόνυμα ἔλκονται,
τά ὁμώνυμα ἀπωθοῦνται.
Τά πρῶτα ζευγαρώνουνε,
τά δεύτερα μισοῦνται,
κι' ἄν τύχουν, φαῦλοι ἄρρενες
ἀσύστολα πηδιοῦνται!!

Ὅπως τά κτήνη τ' ἄλογα,
οὔτω κι' αὐτοί ποιοῦσιν,
«τήν φύσιν μεταλλάσσοντες» (Ρωμ.1,26-27)
«ἀλλήλους ἐκγαμοῦσιν» (Ματ.22,30)

μετά θηλείας ἔνωσιν
καί τὰ τεκνοποιΐας
τελείως ἀποφεύγοντες
μετά πολλῆς μανίας,

θέλητρα ἀπολαμβάνουσιν
ἐν ἀρσενοκοιτίαις,
ὁμοφυλοφιλίαις
καί ταῖς παιδεραστίαις.

Κι' ἀκόμη, τήν μοναδική
τοῦ γαῖδαρου προαίρεση,
πού μέσα σ' ὅλα τ' ἄλογα
ἀποτελεῖ ἑξαίρεση

κι' αὐτή τήν ἀντιγράφουν
καί πιστά ἐπιτελοῦν,
καί εἰς τό σημεῖον τοῦτο
μή τυχόν καί ὕστεροῦν.

Καί τή μάνα τους πηδᾶνε
καί ἀνόσια γελᾶνε!
Πουθενά φραγμό δέν ἔχουν,
καί ἐτοῦτο τό ἀντέχουν.
Τί ἱερώτερο στή γῆ
ἀπό Ἐκείνη πού «ἔχουν βγῆ»!!!

Δέν υπάρχουν γι' αυτούς ὄρια,
νόμοι, μέτρα, περιθώρια.
Τέλεια στό διάβολο εἶναι **δοσμένοι**
αἰώνια **Κόλαση** τούς ἀναμένει!

Ἀμαυροῦνται **Παρθενῶνες**
πού θαυμάζαν οἱ **αἰῶνες!**
Φύτρωσαν **ἄπατεῶνες**,
κι' ἀντί **μαρμαροκολῶνες**
ἀντικρύζεις πιά **μπετά!**

Ἴδια ἔχουνε καρδιά
μέ **καινούργιες** θεωρίες,
δημιουργοῦνται **ἀπορίες**
καί προκαλοῦνται **φασαρίες**

Κάνοντας ὅλοι **ἴδια** λάθη,
ἀναμοχλεύοντας τά **πάθη**,
τῆς **ὕλης** καί τά τῆς **σαρκός**
ζωοπυροῦντες **διαρκῶς**.

Μήπως ἔχεις φιλαράκι
πούχει **φίνο** κω . . . **ράκι**
καί **αὐτό** ἴσως λυπᾶσαι,
γιατί πλαῖ του **κοιμᾶσαι;**

Ἱστορίες γιά «**ἀπίδια**»
πού θυμίζουνε ἄρ . . . **δια**
πού ἔχουν **πίσω** τήν οὐρά,
καί ψαρεύουνε μ' **ἀρμῖδια**

μέσα σέ **θολά** νερά,
 Ίωνίας **φουκαρά!**

Ἄν γεννῶνται πλέον,
 βλάκες ἐν Ἀθήναις,
 τότε αὐτό πηγαίνει
 γιά «Βιβλίο Γκίνες»!

Ἐπαυσαν φυσῶσαι
 αὔρες οἱ ἀθῆδες,
 τό Κλεινόν τό Ἄστυ,
 γέμει Νυχτερίδες

Τά πάντα δυνατόν
 νά συμβοῦν ἐν Ἀθήναις.
 Ἄν ὅμως, γλαῦκα
 σέ ἀποδείξη βλάκα·
 αὐτό θά πάη
 γιά «**Βιβλίο Γκίνες**»!!!

Ὑποσημείωσις: * Σύγχρονοι, γνωστοί Ἅγιοι εἶπαν, ὅτι στούς ἐσχάτους
 καιρούς

ἀνθρώ-

οἱ πίο πολλοί **Κληρικοί** θά γίνουν **οἱ χειρότεροι τῶν**

πῶν, καί θά καταντήσουν νά συμπεριφέρονται σάν τά «**μου-**
λάρια»!

Ίερεύς Ίωάννης Νικολόπουλος

ΚΑΛΑΜΑΡΙΑ

25.5.2022